

VOERBEPERKING OP JONGE LEEFTIJD BIJ SLACHTKUIKENS

Ing. T. Veldkamp, technisch medewerker kalkoehouderij.

In 1990 werd onderzoek verricht naar voerbeperving op jonge leeftijd bij slachtkuikens op het pluimveeteeltproefbedrijf Maarheeze. In de laatste opzet werd voerbeperving door middel van lichtbeperving beproefd. Inmiddels zijn drie van de vier ronden afgesloten. De resultaten van de eerste drie ronden worden hier weergegeven.

Inleiding

In de eerste opzet werden de slachtkuikens beperkt in hoeveelheid voer per dag. In ronde één tot en met drie, (van de eerste opzet) werd van dag 5 tot dag 10 beperkt. De slachtkuikens kregen 13,8 gram per dier per dag. Deze beperking bleek te streng want de beperkt gevoerde slachtkuikens liepen een te grote groeiachterstand op. In de vierde en vijfde ronde, van de eerste opzet, kregen de slachtkuikens eenzelfde hoeveelheid voer maar de beperking duurde nu van dag 5 tot dag 8. De gewichten van de beperkt gevoerde dieren bleven minder ver achter en de beperkt gevoerde hennen hadden een lager percentage buikvet.

In de eerste opzet zijn de dieren gehouden bij een continu lichtschema. We onderzoeken in een tweede opzet wat het effect is van voerbeperving door middel van lichtbeperving op de technische en economische resultaten.

Proefopzet

Het onderzoek is uitgevoerd in vier afdelingen van elk 163 m², met in iedere afdeling 3300 Ross slachtkuikens. De slachtkuikens zijn gevoerd met eenvoerpannensysteem, 108 dieren per pan. In alle afdelingen is

continu voeding toegepast. Via drinktorens is continu water verstrekt.

Het toegepaste lichtschema was in één stalhelft continu (24 uur licht). Dit is de controlegroep. In de andere stalhelft is vanaf een leeftijd van 4 dagen een intermitterend lichtschema gehanteerd. Van dag 4 tot en met dag 7 was het lichtschema 6(1/2 L - 31/2 D). Van dag 8 tot aflevering was dit 6(2L - 2D). Dit is de proefgroep.

Resultaten

De slachtkuikens van de proefgroep waren actiever dan de slachtkuikens van de controlegroep. Op dag 4, bij de invoering van de beperking, gingen alle kuikens naar de drinktorens en de voerpannen tijdens de lichtperiode. De slachtkuikens stonden niet echt te dringen rondom de drinktorens en de voerpannen. Er zijn dan ook geen slachtkuikens door verstikking uitgevallen.

De water/voer-verhouding was hoger bij de slachtkuikens van de proefgroep omdat deze dieren een lagere voeropname en een iets hogere wateropname hadden dan de slachtkuikens uit de controlegroep. Dit kan betekenen dat de beperkt gevoerde dieren het 'tekort' aan voer compenseren door meer water te drinken.

Tabel 1: Technische resultaten per ronde

ronde voermethoden	1		2		3	
	contr.	proef	contr.	proef	contr.	proef
leeftijd (dgn)	42	42	43	43	43	43
eindgewicht (g)	1887	1835	1989	2005	2015	1987
groei per dag (g)	44,9	43,7	46,2	46,6	46,9	46,2
vc	1,87	1,86	1,92	1,87	1,89	1,84
vc(1950)*	1,89	1,91	1,90	1,85	1,86	1,82
% uitval totaal	4,22	2,75	3,00	2,67	3,00	1,83
% doodgroeiers	1,51	0,85	1,46	0,92	0,98	0,65

* vc(1950): voederconversie gekorrigeerd naar gelijk eindgewicht van 1950 gram met 0,01 per 25 gram

Technische resultaten

De technische resultaten zijn vermeld in tabel 1.

Per ronde verschilde het eindgewicht van de beperkt gevoerde dieren niet veel van het eindgewicht van de onbeperkt gevoerde dieren. De verschillen tussen de controlegroep en de proefgroep zijn, als gevolg van een minder strenge beperking, kleiner geworden in vergelijking met de eerste opzet.

De voederconversie van de beperkt gevoerde dieren was beter dan van de onbeperkt gevoerde dieren. We zien dat de gecorrigeerde voederconversie van de beperkt gevoerde dieren in de eerste ronde slechter is dan van de onbeperkt gevoerde dieren. In de tweede en derde ronde leidde de voerbeperving wel tot een betere voederconversie.

Evenals in de eerste proefopzet was de uitval in deze drie ronden lager bij de beperkt gevoerde dieren. Het lagere percentage uitval werd voornamelijk veroorzaakt door een lager percentage doodgroeiers. Opgemerkt dient te worden dat een coli-infectie in de vijfde levensweek nogal wat uitval heeft veroorzaakt in één afdeling van de onbeperkt gevoerde dieren.

Hierdoor ontstond een vrij hoog uitvalspercentage.

Resultaten op de slachterij

Uit iedere afdeling zijn per ronde 20 dieren opgedeeld om het slachtrendement van deze dieren te bepalen.

Verder is het percentage buikvet bepaald en zijn de dieren beoordeeld op afwijkingen en beschadigingen. De resultaten staan in tabel 2.

Van de kuikens uit de eerste ronde zijn geen slachtrendementen en vet-percentages bepaald. Uit de tweede en derde ronde bleek dat de slachtkuikens uit de proefgroep meer borstblaren en mestvlekken hebben dan de slachtkuikens uit de controlegroep. Misschien dat het lichtschema hier een rol bij speelt.

Zowel bij de hanen als bij de hennen had de voerbeperving geen effect op het percentage los buikvet. Bij de hanen en de hennen leidde de voerbeperving tot een hoger percentage filet. Het percentage poten werd minder duidelijk beïnvloed door de voerbeperving.

Voorlopige bevindingen

De gewichten van de slachtkuikens uit de controlegroep en de proefgroep verschilden weinig. Het percentage buikvet van de slachtkuikens uit de proefgroep was niet lager dan het percentage buikvet van de slachtkuikens uit de controlegroep. Het percentage filet was hoger bij die hanen en de hennen, waarbij voerbeperving werd toegepast.

De vierde ronde en laatste ronde van het onderzoek volgens de 2^e opzet loopt momenteel.

Tabel 2: Slachtkwaliteit

ronde voermethoden	2		3	
	controle	proef	controle	proef
grillergewicht (g)	1353	1427	1514	1549
% borstblaar/mestvl.	1,19	2,27	0,41	0,78
% los buikvet ♂	2,4	2,2	2,2	2,3
% los buikvet ♀	2,4	2,9	2,7	2,7
% filet ♂	20,7	21,1	20,0	21,3
% filet ♀	20,4	20,9	20,4	20,8
% poten ♂	34,1	34,4	33,8	33,9
% poten ♀	33,6	33,7	33,9	34,4